

RAD SA NASILNIKOM

-Проблем-

Резултати истраживања проблема насиља у породици на подручју републике Србије показују да је евидентан пораст насиља из године у годину.

Последња истраживања нам указују да се у Републици Србији сваких 27 минута догоди један случај насиља у породици који се пријави полицији, а обзиром да су пријављени и не пријављени случајеви у односу 1:3 са сигурношћу се може тврдити да се сваких 10 минута у Србији деси насиље које може бити предмет кривичног или прекршајног гоњења.

Највећи број случајева насиља која су евидентирана заврши у прекршајном поступку, што према броју процесуираних предмета говори да је сваки 387. становник Србије вршио насиље над неким од чланова своје породице, а да је сваки 989. грађанин Србије прекршајно кажњен због тога.

Однос предмета из области насиља у породици који су правноснажно окончани који су како у кривичном тако у прекршајном поступку окончани је у односу 1:20, што говори да се у прекршајном поступку много већи број случајева Ремећење јавног реда и мира са елементом насиља у породици оконча него у кривичном поступку, што говори да се најчешће судије за прекршаје у свом раду сусрећу са овом проблематиком.

Превасходни циљ није казнити учиниоца, већ помоћи жртви насиља, а тиме и породици. Саветовалиште као и Удружење судија за прекршаје у циљу заштите жртава као и породица из којих жртве потичу, увидевши суштину проблема где се „насилник“ може појавити као бивша жртва због такозване трансмисије насиља (где се насилник у својој примарној породици сусрео први пут са насилником-оцем, братом...) одлучиле су да се нарочито позабаве овим питањем. У прекршајном поступку, насилници без обзира да ли прихватили одговорност за учињено насиље или не, указују на „генезу“ сукоба са жртвом којим често оправдавају свој поступак који је предмет прекршајног поступка.

Кажњавањем лица која су окривљена за ремећење јавног реда и мира са елементима насиља у породици, најчешће не решава проблем јер казну трпи цела породица, било да је казна затворска или новчана. Праћење појединачних случајева на територији Града Београда показао је да је рецидив учестао и да поред заштите жртве треба се позабавити и личношћу самог учиниоца без обзира да ли је учинио насиље први пут или га је поновио.

Саветовалиште против породичног насиља је предложило Удружењу судија за прекршаје да се на бази добровољности, обзиром да још нема законског основа, омогући насилнику да изнесе свој „проблем“ и да се у пробном пројекту, везаном само за град Београд оформи тим који би чинили представници Удружења судија

за прекршаје из Београда, Саветовалишта против породичног насиља као и психолози-психијатри едуковани у овој области обавили један или више разговора са „насилником“, а са циљем да се настали проблем сагледа и из његовог угла и на тај начин помогне и њему и породици-заједници из које долази.

-Начин реализације пројекта:-

У прекршајном поступку, приликом саслушања окривљеног, а у случајевима да у свом исказу насилник истиче „генезу сукоба“ те да је насиље испољено као последица више месечног-годишњег лошег односа у браку-заједници, поступајући судија би га упозорио да и ако то не може утицати на коначну одлуку у прекршајном поступку може му-јој се омогућити да проблем изнесе пред стручњацима који ће анализом сваког индивидуалног случаја му помоћи да не понови насилничко понашање, без обзира да ли је у питању: психичко, физичко или економско насиље.

-Трајање пројекта-

По добијању сагласности од стране Министарства правде за реализацију овог пројекта, потребно је прибавити разговор са старешином Градског судије за прекршаје Града Београда и договорити сарадњу у смислу избора судија који би по принципу добровољности прихватили да раде случајеве прекршаји против јавног реда и мира са елементом насиља у породици и обавити у саветовалишту едукацију, одабраних судија, у трајању од 1 месеца који би могли да успоставе контакт како са жртвом тако и са насилником како би на начин који не би пријудуцирао судску одлуку упутили у саветовалиште и на тај начин им омогућили да тај проблем реше на обострано прихватљив начин. Почетно трајање пројекта је годину дана од дана регистровање првог случаја где би се по навршеној години одредило даље кретање пројекта као и да ли су испуњени циљеви пројекта и у којој мери.

-Циљ-

Циљ пројекта је свакако смањење случајева ремећење јавног реда и мира са елементом насиља у породици и то на начин успостављања боље комуникације са свим лицима која су актери тог проблема. Суштински циље јесте у томе да се и насилник и жртва сагледају као саучесници у једном истом проблему и где би свако тражење помоћи било кога од њих било прихваћено на прави начин.

Сматрамо да би се тако спречио пренос насиља из једне породице-заједнице у другу било по хоризонталном или вертикалном принципу. (хоризонтални принцип је када насилник своју насилну природу из једне преноси у другу породицу-заједницу, односно преноси из породице коју је напустио-удаљен у породицу-заједницу коју заснива), (вертикални принцип је када дете-жртва прихвата насиље као образац понашања и то преноси из своје примарне у породицу коју заснива).

-Праћење и оцењивање-

Формирањем заједничког тима од стране поменутих учесника у пројекту и Министарства правде као и Министарства за рад и социјалну политику довело би до тога да се уђе у суштину проблема са свим специфичностима наше средине би се добио јединствени образац којим би се спречили сви појавни облици у дужем временском периоду.

Протоком првих годину дана резултати би били презентовани како стручњацима тако и јавности, па би у случају позитивних оцена и резултата, овај пројекта био настављен и на територији целе Републике Србије.

